

מסורת הש"ס

א) נכרתה כח: כ: ט) א) נקמן
מנ: א) ויחל ט: מוטב
מח: ומוספתה שס פ"ג א'
ד) נכרתה ט: ט) ס"א
אינו: רש"ל ונע אפי'
השכ"ל מוחק זה מטעם
הנדפד מ"מ הרמב"ם בסוף
פ' שביעי לשמונה פקדים
כחג הנוסחה כדלמא:
לפניו וע"ש פירושו וכן
בילקוט פרשת בשלח רמז
רס"ז העמיק כמשה ועי'
קוה כח: וצ"ב קלה.
והמדושי אגדות הדכא וכן
צ"ב מפרש' מלתא בעממא
וגרסתה משה רבינו וע'
דגס כחצות דר' נתן ריש
פסק י"ד ארבע כמשה
רבינו: א) עמית פ"ו מ"ז
ע"ש: א) ומוספתה פ"ב
ט) וז"ל דעקין ט' מרגום
ש' עק דעק כפר' בשלח
ט"ז י"ד ויכ"א בתוספת'
דעקין: ט) ריה"ט: עקין
ט: ט) וכן ז"ל הגרשים
ועי' רש"ל: א) לא ינישו
לגס כ"ל רש"ל.

תורה אור השלם

1. וינע שבגיה בן יחיאאל
מבני עילם ויאמר לעזרא
אנחנו מעלנו באלהינו
והש"ש גשמי נבריות מעמי
וארץ ונתת ש' מקה
לישראל על זאת.
2. ויאמר י' אל יהושע
קם קר' לקה דה' אתה
נפל על פקדי: הקטא
ישאל וגם עברו את
בריות אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן החיים וגם
גבבו וגם כחשו וגם שמו
בבליהם: יהושע ז' י"א
3. ויאמר י' אל משה עד
אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי:
שמות טז כח

גליון הש"ס

גמרא וכשמת אברהם
עליו: כעין זה נכרתה דף ו
ע"ב ונכרתה יונה
שס: תוספות ד"ה בית
קול וכו' לבר קורין אותו
ב"ק: עין מ"ו"ט פקד ט"ז
משנה ו' אפ"ת:
ד"ה רש"ל וכו' וי"ל
לדון תורה לחור: עין
תענית דף טז ע"א כנ"ש
ומסופות שס:

מוסף רש"י

כמה עיבור השנה. ימי
אזר הלאשון אשמו עשין
עבור לשנה (ד"ה יט).

דיני ממונות בשלשה

במוזמנין לה. שהזמין הנשיא מצד עצמו: **השמימו לי.** מתוך ז' לעלייה המיוחדת לישב בה בית דין: **ולא לעבר שנה עניי.** להטקד עמס עכשיו: **אלא לנמוד.** תורה מכס היאך תעשו: **מהמס ליסופא הוא דעצה.** שלא יכירו מי היה העולה שלא ברשות וליצניו פניו: **שליערה לאצא.** שאכלת השום ונדף הריח: **חס ושלוס.** שאוכל השום צבואי לצית מדרשו אלא כדי שלא להלצין פניו של אוכל השום ילאמי כדי שילאו כולם ולא יצינו מי הוא: **משמואל הקטן.** כדלמנין: **אנחנו מעלנו.** והוא לא נשא נכרית והכניס עצמו בכלל שלא להלצין פניהם: **מיהושע.** מנעשה דיהושע שלא רצה הקדוש ברוך הוא לגלות לו מי הוא המוטע והכניס את כולן בכלל שנאמר טעט ישראל במעשה דעק: **דילטור.** רכיל: **מאנשא.** כולן בכלל והרי כולן לא ילאו ללקוט אלא מקצת דכתיב ויבא מן העם ללקוט וגו': **משמוס נביאוס כו.** משום שמואל הקטן נקט לה הכא: **אף הוא.** הוכיח סופו ששרתה עליו וכינה שנתבצא בשעת מיתמו: **שמעון וישמעאל נחרבא.** רש"ל: **הנשיא ורבי ישמעאל** זן אלישע כ"ג יהרגו כחרצ: **והציוו.** כגון ר"ע ורבי חנינא זן תרדיון: **לקטלא.** לשאל מיתום ר"ע במסקרות של ברזל צפרק הרוחא (נכרית דף סא): ר' חנינא צשריפה נמסכת ע"ב דף ית). **לומר קן.** אותו הספד: **אלא שתי מספידין על כרוגי מלכות.** מפני יראת המלך מיהרו לקוצבין: **ליטול רשות.** לדבר על עסקי ליצור: **מפני הדרכים.** שנתקלקלו דימות החורק ומפני הגשמים: ועדיין לא נתקנו ולא יוכלו עולי רגל לצא: **מטורי פסחים.** שזולין בהם פסקיהם וגמקומו נבגמשי החורק ואריכין חמה להמייבש: **ומפני גלויות ישראל בני הגולה** הרחוקים ושמע לעצת לנשות שנקקרו ממקומן לעלות לרגל לעשות פסקיהם ועדיין לא הגיעו שם לא יעצרו: **לא ירגילו לצא** בצפסח: **לא מפני השגג.** שלא יסדלו צק מלבוז: **גדיים ועליון.** יחד דקין אין מעצבין עליהן כדי שיהלכו ויעשו מהם פסחים שהרי יכול להקריב קטנים: **גוולות.** שזריכין לקני יולדות שכלל א"י וכן זצין חצות שכולן משהין קיניהן עד עלותן לרגל אפי"כ אין מעצבין על כך שיכולין להציא בני יונה שכרשים כהם קטנים: **אצל עושין אותן סעד.** סייג ומקן לנכריהם לעבר את השנה אס לריכה לעבר מפני א' מן הדברים שמעצבין עליהן כגון על האצבי ועל פירות האילן ואמרי' לקמן על שמים מהן מעצבין ועל א' מהן אין מעצבין הללו גדיים וטלאים וגזלות ועשו סעד ומנטרפין לאחד מהן ומעצבין: **ווימנא דאצביא לא מטא.** הוא אחד מן הסימנים שמעצבין עליהם כדלקמן: **חדש.** כ"ט ימים: תקיפי

פרק ראשון סנהדרין יא.

בת קול. יש אומרים שלא היו שומעין קול היוצא מן השמים אלא מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה צמח ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין *לכך קורין אותו צמ קול: **מפני** הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים מהן מעצבין אצל בני אפילו אחד מהני מעצבין וצברייחא דבסמוך גבי גדיים וטלאים וגזלות שלא פרחו נמי לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך אפי' אשנים מהם אין מעצבין עליו אלא שפושין אותו סעד עם אחד מג' סימנים: **ומפני גלויות ישראל** שנעקרו ממקומן. משום דהיך דמיצבי יכול להגיע מרי"ח ינסן עד פסח כדתינא פ"ק דתענית דף י' גבי שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע האחרון שציראלל לנהר פרס: **רשב"ג** אומר חדש. הכל משמע דחדש סתם הוא חדש חסר וכן צפרק המדייר (מכזות דף ע"א). גבי חדש מלא וחדש חסר אילכ צדיקת וקשה דצפרק החולץ (יבמות דף מח: ומס) אפרייך ית שליש ימים שלשים וכן צפרק קמא דזויר (ה. וסס) פריך ואימנא שלישים כדכתיב עד חדש ימים וי"ל *לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד א"כ כח ובהמדייר דקאמר ת"ק שלישים מוכחא מילתא דלידך תנא חדש חסר: (וע"ש תוס' כתובות ע"א. ד"ה רבי):

מעטני יש אומרים שיש שומעין קול היוצא מן השמים אלא מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה צמח ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין *לכך קורין אותו צמ קול: **מפני** הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים מהן מעצבין אצל בני אפילו אחד מהני מעצבין וצברייחא דבסמוך גבי גדיים וטלאים וגזלות שלא פרחו נמי לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך אפי' אשנים מהם אין מעצבין עליו אלא שפושין אותו סעד עם אחד מג' סימנים: **ומפני גלויות ישראל** שנעקרו ממקומן. משום דהיך דמיצבי יכול להגיע מרי"ח ינסן עד פסח כדתינא פ"ק דתענית דף י' גבי שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע האחרון שציראלל לנהר פרס: **רשב"ג** אומר חדש. הכל משמע דחדש סתם הוא חדש חסר וכן צפרק המדייר (מכזות דף ע"א). גבי חדש מלא וחדש חסר אילכ צדיקת וקשה דצפרק החולץ (יבמות דף מח: ומס) אפרייך ית שליש ימים שלשים וכן צפרק קמא דזויר (ה. וסס) פריך ואימנא שלישים כדכתיב עד חדש ימים וי"ל *לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד א"כ כח ובהמדייר דקאמר ת"ק שלישים מוכחא מילתא דלידך תנא חדש חסר: (וע"ש תוס' כתובות ע"א. ד"ה רבי):

מעטני יש אומרים שיש שומעין קול היוצא מן השמים אלא מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה צמח ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין *לכך קורין אותו צמ קול: **מפני** הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים מהן מעצבין אצל בני אפילו אחד מהני מעצבין וצברייחא דבסמוך גבי גדיים וטלאים וגזלות שלא פרחו נמי לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך אפי' אשנים מהם אין מעצבין עליו אלא שפושין אותו סעד עם אחד מג' סימנים: **ומפני גלויות ישראל** שנעקרו ממקומן. משום דהיך דמיצבי יכול להגיע מרי"ח ינסן עד פסח כדתינא פ"ק דתענית דף י' גבי שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי שיגיע האחרון שציראלל לנהר פרס: **רשב"ג** אומר חדש. הכל משמע דחדש סתם הוא חדש חסר וכן צפרק המדייר (מכזות דף ע"א). גבי חדש מלא וחדש חסר אילכ צדיקת וקשה דצפרק החולץ (יבמות דף מח: ומס) אפרייך ית שליש ימים שלשים וכן צפרק קמא דזויר (ה. וסס) פריך ואימנא שלישים כדכתיב עד חדש ימים וי"ל *לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד א"כ כח ובהמדייר דקאמר ת"ק שלישים מוכחא מילתא דלידך תנא חדש חסר: (וע"ש תוס' כתובות ע"א. ד"ה רבי):

עין משפט בר מצוה

- פ א ב מ** מ"י פ"ד מהל
קידוש החדש הלכה י
והלכה יז:
פ א ג מ"י טס הל' ה:
פ א ד מ"י טס הלכה ו:
צ א ה מ"י טס הלכה ז:
צ א ו מ"י טס הל' ח:
צ א ז מ"י טס הל' ט:

רבינו חננאל

במוזמנים לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השכימו שבעה לעלייה עלה ומצא שמונה. אמר מי שעשה שלא ברשות ירד אמר שמואל הקטן אני עליתי שלא ברשות ולא לעבר עליתי אלא ללמד הלכה הוצרכתי פי' כל המסכימין המקדימין ונכנסין בעלייה מן המזמנין והעולה אח"כ הוא העולה שלא ברשות כי רבן גמליאל לא הרשה לעלות אלא ד' והנכנס אחר שנכנסו הדי שמיני. ולא שמואל הקטן היה אלא אחר היום וידוע היה אלא אחר היום לבווחו ופי' בירושלמי שלא עיברו באותו היום אלא הפלגיו אותו היום בדברי תורה ועיבורה ביום אחר. ושמואל הקטן עשה כך שלא להחביש העולה שלא ברשות. שלמד שמואל הקטן שכנייה בן יחיאאל והשכניה למדה מיהושע. וכן מציינו בר' חייא שמד רצא ממושרו של ר' באשר שמע לו שאמר מי שאל שום יצא ולא כי ר' חייא הוא שאכל שום אלא שלא להחביש מי שאכלו. ור' חייאל למד מר' מאיר ור' מאיר למד מזה המעשה של שמואל הקטן ושמואל למד משכנייה ושכניה מיהושע. כלומר לא ביקש הקבי"ה לפרסם החוטא אלא ע"י גזירות: פי' דילטור ורכיל: ת"ך משמחו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח' מ' ישראל. היו משתמשים ב"ב כ"ב ניתנה עליהן ב"ק מן השמים יש בן אדם אחד שראו שתשרה שכניה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך נתנו חכמים ענינה עוד ניתנה עליהן בת קול בענין הזה ונתנו חכמים ענינם בשמואל הקטן. וכשמת אמרו עליו הי ענין חסיד המלמדו של הלל ואף על רבי יהודה בן בבא ביקשו לומר כן אלא שטרפה שעה כו'. אף הוא שמואל הקטן אמר בשעת מיתו בענין נבואות. שמעון וישמעאל לחרוב וחבריהו לקטלא כו': ת"ך אין מעברין את השנה אלא אם ירצה נשיא. ומעשה ברבן גמליאל שהלך אצל הגמון כו'. ת"ך אין מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה לכך ומפני הורכין ומפני הגשרין ומפני גלויות ספסחן ומפני גלויות שנעקרו ממקומן ועדיין לא מטא שפרת מלתא